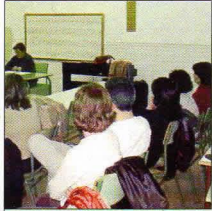

La Yaca Cega

“L'escola ha d'educar per estructurar i ordenar la ment...”

Amb l'objectiu que els nens puguin seguir pensant i reflexionant tota la vida”.

Aquest va ser un dels principals missatges que va donar Pilar Benejam en el transcurs d'una xerrada que va oferir el passat 10 de febrer davant d'una trentena de pares i professors de l'escola.

Benejam, mestra durant més de 40 anys i experta en didàctica, es va mostrar partidària

La xerrada de Pilar Benejam generà un ric diàleg amb els pares i mestres presents.

d'un sistema d'ensenyament que potencii la capacitat de reflexió i d'assumpció de coneixements més que de l'acumulació quantitativa d'informació, gran part de la qual es perd amb el temps. Sota el títol L'educació en un món en canvi, la conferenciant va intentar demostrar com l'educació hauria de canviar de manera paral·lela a un món en canvi constant i als canvis que ha experimentat el concepte del coneixement. Segons Benejam, no té cap sentit mantenir uns programes i uns temaris tancats igual que fa 30 ó 40 anys, “quan les bases de tot cabien en una enciclopèdia”, però actualment incapaces d'abastar ni una mínima part de la informació que hi ha sobre el món i a la qual es pot accedir per molts altres mitjans.

AGENDA Xerrades a l'escola.

Dijous, 14 d'abril de 2005 - 21:00 h.

JAUME CELA i JULI PALOU:
“Els drets dels reis i reines de la casa”
Jaume Cella és Mestre i Director del CEIP Escola de Bellaterra. Escriptor.
Col·labora en diferents diaris i revistes sobre temes educatius.
Juli Palou és Professor de Didàctica de la llengua a la UB. Escriptor.
Junts han publicat: Amb veu de mestre (Edicions 62) i Va de mestres. Carta als mestres que comencen (Associació de Mestres Rosa Sensat)

Pilar Benejam opina que “hem de renunciar a que els nens ho aprenguin tot” i, en canvi, capacitar-los perquè assumeixin els coneixements i disposin “dels instruments per anar per la vida”. Al seu parer, la irrupció de les noves tecnologies ha tingut un impacte extraordinari, només comparable al que tingué la impremta en el seu dia, “que alliberà l'home de la necessitat d'aprendre de memòria”. Ara, la tecnologia ha alliberat el professor de la necessitat de donar informació, “però l'escola segueix amb els llibres de text”. Tot i que el sistema educatiu sembla estar lluny del salt que hauria de donar per adaptar-se a uns nous temps marcats pel canvi, Benejam es mostra optimista i recorda que “educar no és omplir un forat buit, és encendre un foc, les ganes i l'interès per les coses”. Ara bé, no es tracta d'una tasca exclusiva de l'escola sinó compartida amb la família, els amics i tot l'entorn del nen. Per això, en l'èxit o fracàs de l'educació influirán factors com la dedicació i afecte de pares i familiars, el temps lliure dels nens, la seva situació econòmica i, també, el temps i esforç que estigui disposat a dedicar a l'aprenentatge ♦

A dalt les prebenjamins del 97, campiones per equips del cros de Sant Cugat.

A l'esquerra l'equip benjamí masculí de cros, campions de Catalunya i les benjamins, terceres classificades del campionat català de cros celebrat a Reus.

L'equip benjamí de cros, campió de Catalunya!!

L'equip benjamí masculí de cros de l'escola format per Lluc Riera, David Astrue, Arnau Domingo i Àlex Gómez ha acabat primer per equips en la final del Campionat Nacional de Catalunya de Cros celebrat el 20 de febrer a Reus.. Part d'aquest equip ja es va classificar segon l'any passat.

L'equip femení format per Marta Sánchez, Paula Gil i Katia Coquis no va voler ser menys

(passa a la pàgina següent)

MAR (P4) JOURNAL DE FEBRER
P4B PSICOMOTRICITAT

El racó dels petits artistes

Aquesta vegada són els nens i nenes de P-4B els que ens han fet arribar els seus treballs en referència a l'activitat psicomotriu, uns dibuixos plens d'intenció i sensibilitat, ara ja sabem per què es diuen "dofins"♦

Breus...

Casals d'hivern compartits

Durant les darreres festes de Nadal, l'escola va acollir els seus tradicionals casals d'hivern, en aquesta ocasió compartits amb el CEIP Collserola. Un total de 22 nens la primera setmana, i 19 la segona, van poder gaudir d'uns casals molt familiars, on les manualitats van ser l'activitat estrella i una oportunitat per conèixer i fer amistats amb els nens de l'altra escola. Tots els que hi van assistir van coincidir que s'ho van passar d'allò més bé♦

Comiat a una "estrella" que torna a casa

La classe de les estrelles (P-4 A) va organitzar a mitjans de gener una festa sorpresa de comiat per al Leo, un company que torna al seu país, l'Equador. La trobada se celebrà a la ludoteca Planet Magic, no va faltar practicament ningú i va ser en tot moment molt emocionant, especialment per a la mare del Leo, la Brenda, que no va poder parar de plorar durant tota l'estona. En el transcurs de la festa els nens van berenar de valent, van tastar un pastís fet per una mare i tant el Leo com la seva mare van rebre un regal de record; un collaret i una postal signada per les mares per a la Brenda, i uns indís i el vaixell de Peter Pan per al Leo♦

🐟 L'EBC Campió de Catalunya!! (ve de la coberta)

i ens van donar la sorpresa assolint el tercer lloc per equips. Tant l'equip masculí com el femení van ser primers en la final de Barcelona. També destacà la bona participació que va tenir en aquest campionat l'única representant en categoria alevina femenina de la nostra escola, l'Andrea Vilches. Podem estar molt contents amb aquest final de la temporada de Cros. Ara ens espera les proves d'atletisme pista.

Les tres últimes proves de la Lliga Comarcal de Cros Escolar del Vallès Occidental també van portar molts èxits als nostres corredors. Al Cros de Rubí de 19 de desembre, l'Àngela Gutiérrez, la Berta Cotrina i l'Èllà Bestue, en prebenjamí femení (PBF) van aconseguir el quart, cinquè i sisè lloc respectivament, mentre que el Quique Peñalver i el Biel Llansó acabaven en cinquè i sisè lloc en prebenjamí masculí (PBM). En aquesta categoria, l'equip femení va imposar-se per equips. En benjamí masculí (BM) el Lluc Riera i el David Astrue van finalitzar en els llocs sisè i setè.

El 16 de gener, al Cros de Castellbisbal, continuà la recollida de trofeus: Àngela Gutiérrez i Berta Cotrina van ser primera i segona respectivament (PBF), el Quique Peñalver va ser segon i el Sergi Baldi vuitè en PBM. Per equips, els nens d'aquesta categoria van aconseguir la primera posició. En aquesta categoria no hi ha campionat de Catalunya de cros.

En Benjamí Femení (BF), la Paula Gil i la Katia Coquis van quedar en cinquena i sisena posició, en Benjamí Masculí (BM), van destacar

el Lluc Riera (tercer), el David Astrue (quart) i l'Arnau Domingo (sisè). En aleví femení (AF) l'Andrea Vilches i la Mònica Verdú van quedar en quarta i vuitena posició respectivament i en aleví masculí (AM) el Francesc Aguilà quedà també vuitè.

Finalment el 30 de Gener se celebrà el Cros Ciutat de Sant Cugat amb una gran participació d'alumnes de l'Escola. Els resultats més destacats són els següents:

- PBF-98 Clara Riera (7a);
- PBM-98 Aleix Esteban (10è);
- PBF-97 Àngela Gutiérrez (1a), Berta Cotrina (2a), Èllà Bestue (7a), Clara Sobrepera (9a) i Aina Casademont (11è);
- PBM-97 Quique Peñalver (2n);
- BF-96 Katia Coquis (1a);
- BM-96 Alex Gómez (3r);
- BF-95 Marta Sánchez (4a);
- BM-95 David Astrue (2n); Lluc Riera (8è).

Volem felicitar a tots els participants i animar-los a seguir competint.

Altres esports

D'altra banda, aquest curs l'escola participa amb equips de bàsquet i handbol en els diferents campionats locals i comarcals, amb molt bons resultats. Tenim dos equips de bàsquet benjamins i un d'alevi; en handbol tenim dos equips benjamins i dos alevins. Així, doncs, els nostres alumnes estan demostrant la seva bona forma física i un gran entusiasme envers l'esport, que s'ha d'atribuir en gran part, i això no ho hem d'oblidar, a l'entusiasme que els encomanen els seus preparadors♦

Gimnàstica Rítmica

Aquest any a l'Escola s'ha començat una nova activitat extraescolar: la gimnàstica rítmica. Nou nenes d'entre cinc i nou anys s'hi han apuntat i durant una hora, dos cops per setmana, treballen la preparació física, la flexibilitat, la coordinació, l'equilibri i l'expressió corporal i sensibilitat artística.

La gimnàstica rítmica és una disciplina que ajuda al desenvolupament de les joves gimnastes. És un esport que requereix molta força de voluntat, però alhora les gimnastes s'ho passen bé amb jocs que combinen balls amb música. Els festivals són per a elles una gran recompensa, a més, aquí aprenen a treballar en equip de cara a un públic.

Aquest activitat està organitzada per l'OMET i l'encarregada de dur-la a terme és la Tea Alexandrova, de la Secció de Gimnàstica rítmica del Club Muntanyenc♦

Escola en obres

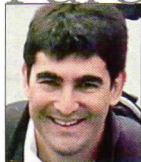
Com molts haureu pogut comprovar, el centre ha estat objecte darrerament de diverses obres de reforma. Aquestes van començar l'estiu passat amb la substitució de portes i finestres

Opinant sobre...

Cóm es controla el consum televisiu?

- 1/ Quin tipus de programes veuen normalment els nens?
- 2/ Creus que el nens, en general, veuen molta TV?
- 3/ Poden controlar els pares els programes que els nens veuen? Com?
- 4/ Creus necessari que les cadenes televisives col·laborin amb una programació adient en l'anomenada franja infantil?
- 5/ Quin tipus de programes s'haurien d'emetre en aquesta franja?

Pares/Mares

Jordi Casademont
pare de l'Aina i de la Maria

1/ Nosaltres tenim dues nenes, una de 7 anys i l'altra de 5; normalment veuen els dibuixos animats que fan en les franges de programació infantil o els que tenim gravats. De pel·lícules en veuen poques ja que si les deixes triar es decanten pels dibuixos.

2/ Segons les dades que ens han ofert darrerament els mitjans informatius crec que és massa. Normalment deixar-los mirar la TV és la solució fàcil perquè s'entreguin quan no hi ha res programat per fer a casa, però si s'insisteix una mica s'aconsegueix que facin altres activitats com dibuixar, llegir o jugar.

3/ L'única forma de controlar el què miren és no deixar-les veure la TV de forma indiscriminada. Nosaltres intentem limitar l'horari en què la veuen, saber el que fan dins aquesta franja i, de tant en tant, mirar aquests programes amb elles.

4/ Evidentment cal la seva col·laboració. De tota manera si de tant en tant mires el que elles

veuen i quelcom no es considera adient se les pot convèncer que quan facin aquest programa elles en mirin un d'alternatiu d'una altra cadena.

5/ El problema de les franges de programació infantil és que s'han d'adaptar per a nens i nenes de 3 anys fins a més de 12, i com es pot comprendre hi ha interessos molt diversos, des de ninots tipus "teleñecos" fins a sèries de dibuixos amb continguts pre-adolescents. Crec que s'han d'emetre continguts per a tots ells i els pares han de limitar el què veuen els seus fills.

Mestres

Dolors Torres
tutora de cinquè curs

1/ Crec que veuen una mica de tot: sèries de dibuixos, sèries de ficció, pel·lícules que es graven, "realities" en franja de tarda...

2/ Sens dubte. És una combinació perillosa: veuen de tot i en veuen molta.

3/ Crec que, evidentment, el comandament a distància el tenim nosaltres i el poder de decisió

també. El que passa és que no sempre és fàcil convèncer els nens que no en vegin determinat programa, o bé que han de fer o jugar a alguna cosa diferent que no sigui veure la TV. L'estira i arronsa és etern.

4/ Si ho estan començant a fer és perquè la problemàtica dels continguts inadequats els ha esclatat. Mai s'hauria d'haver eliminat aquesta programació en aquesta franja.

5/ El tipus de programació ha d'estar enfocat a l'entreteniment amb espais divertits i personatges i històries que fomentin la imaginació. Ara per ara tenim el fenomen Lunnis i tot un món creat a partir d'ells. Tant de bo continuïn.

Alumnes

Albert Portillo
alumne de sisè

1/ Jo generalment veig els documentals: històrics, científics, sobre la fauna..., alguna pel·lícula que fan a TV3 i ja està.

2/ Un 70% de la població infantil de Sant Cugat (més o menys) veu molt la televisió, i en general la majoria dels nens veuen molt la tele (telescomberies, programes violents...)

3/ Sí, perquè si no els nens es queden tot el dia "endollats" a la tele, atrofiat el seu cervell i els músculs, i perden el temps miserablement. Als nens que no són autònoms se'ls ha de controlar perquè si no es converteixen en unes persones fracassades i desgraciades, etc.

5/ A la tarda s'haurien de fer les pel·lícules infantils, els reportatges adients, les sèries infantils i els telenotícies vespre, i per deixar de mirar la TV un bon discurs sobre l'economia, les lleis, les constitucions...◆

de les classes que donen al pati de pàrvuls amb sistemes que milloren l'aïllament tèrmic. A més, s'han col·locat ventiladors a les aules i un sistema de lames per controlar l'entrada de llum, ha millorat la il·luminació del passadís i ara cada porta d'accés a les aules és d'un color diferent.

Així mateix s'ha col·locat una barana al pati gran per motius de seguretat i ja estan en funcionament les plaques solars per millorar el subministrament d'aigua calenta de la cuina i les dutxes. Per als propers mesos es preveuen, entre altres actuacions, la renovació de les finestres de les aules que donen al pati gran, a banda d'altres iniciatives que estan pendent del vist-i-plau (i el pressupost) municipal, entre les que destaca el projecte d'aïllament acústic del menjador◆

Millores tecnològiques

L'escola no ha registrat únicament millores "físiques" de les seves instal·lacions. També els recursos tecnològics han experimentat notables millores. Així, el Pla Estratègic d'Educació Musical ha vingut acompanyat d'un modern equip de projecció àudio-visual, amb càmera per a filmar inclosa, a més de cinc ordinadors personals connectats en xarxa a l'Aula de Música, dels quals es podrà treure, sens dubte, un bon rendiment. D'altra banda, els nostres alumnes de pàrvuls han començat a familiaritzar-se amb la informàtica gràcies a uns equips facilitats per l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA)◆

Sopar casolà dels pares dels dofins

Un total de 30 pares de "dofins" (P-4 B) van participar en un sopar "informal" i de contingut casolà que es va organitzar a l'Ateneu Gastronòmic a principis de febrer. De peu o asseguts, els pares van compartir el que entre tots havien preparat per sopar i que abastava des de les tradicionals truites de patata i amanides de pasta fins a les pizzes, el guacamole, les croquetes, els embotits i el formatge, sense oblidar la beguda ni els postres. La trobada, organitzada per les delegades i convocada via internet, va contribuir a establir o millorar les relacions entre els pares (molts no s'havien vist mai les cares). L'èxit de la iniciativa ha mogut alguns progenitors a proposar noves trobades◆

Visita a l'escola japonesa

Les classes de segon van fer a finals de gener una visita matinal a l'escola japonesa, agermanada amb el nostre col·legi. Durant la visita els nens van ser convidats a esmorzar (a base de salsitxes, poma i llesques de pa amb crema de cacau). A més, van aprendre diversos jocs i formes de salutació en japonès, van escoltar diverses cançons i van veure el seu nom escrit en japonès. Per la seva banda, els nostres alumnes els van regalar unes girafes fetes amb paper i agulles d'estendre a la classe de

(passa a la contracoberta) ◆

Llibre recomanat

Per pares i mares:

Pennac, Daniel.
Com una novel·la.
Barcelona: Empúries,
1993.

"Llegir és un acte solitari, i la lectura és una aposta a favor del plaer i, en definitiva, de la felicitat."

Daniel Pennac, escriptor

francès i professor de literatura, ens presenta amb aquest llibre, el decàleg dels drets imprescriptibles del lector, com també el plantejament que ell extreu a partir de les preguntes, Per què disminueix l'índex de lectura? o, Com és que els joves no llegeixen o llegeixen poc? En definitiva, una bona reflexió plena de sensibilitat i saviesa.◆

L'escola necessita voluntaris per a la festa de fi de curs. Si tens ganes de col·laborar i t'ho vols passar bé Trucan's al 93 674 93 88

L'home clau

"Els nens són ara més espontanis i oberts"

Amb cara i ulls

Ferran Sancho

Conserge.

Celebra les seves noces de plata amb l'escola

• Tu vas començar a treballar a l'escola l'any 1980...

Sí, vaig entrar el mateix any que l'escola canvià de nom i va passar de dir-se Carrero Blanco a Joan Maragall. Aquest és el vint-i-cinquè curs que sóc a l'escola.

• Com definiries la teva feina?

Sóc la persona a qui primer veuen els nens i els pares a l'entrada, el primer a qui es dirigeixen per preguntar alguna cosa i a qui més coneixen. A banda, m'ocupo de tasques de manteniment.

• En tot aquest temps, han canviat gaire els nens?

Els nens no. L'escola sí pel canvi que ha suposat que ara ja no hi ha nens de fins a 14 anys. Això sí, la canalla potser ara és més espontània que abans, són més oberts a dir les coses. Abans estaven una mica més cohibits i, quan jo vaig començar aquí, la situació estava canviant.

• Què és el que més t'agrada de la teva feina?

El que més m'agrada és que es pot parlar amb tothom, es pot proposar, el treball és diferent cada dia i sovint s'ha d'improvisar. Un dia trobes que no hi ha llum, l'endemà cal pujar la calefacció, s'han de fer fotocòpies...

• Per tractar amb nens, cal tenir vocació?

S'ha de tenir molta mà esquerra, això és cert. A mi em fan molt de cas: quan soc amb ells els faig bromes i gràcies, però quan els dic una cosa seriosament, se la prenen seriosament. Em tenen respecte.

• Com t'ho has fet per esdevenir tota una institució?

No ho sé, suposo que estant al meu lloc i seguint sempre una mateixa línia. Veig que els nens m'aprecien quan, per exemple, anant pel carrer, em saluden i estan contents de veure'm.

• I com és la teva relació amb els mestres i la resta de treballadors de l'escola?

Tinc molt bona relació amb tothom, ens tenim molta confiança, tot i els moments de nervis.

• Recordes algun moment especial de la teva feina a l'escola?

He viscut moments bons i moments dolents, de nervis, de més alegries... Els meus records són, en general, molt positius. Una vegada, però, vaig patir moments de tensió quan uns nois d'aspecte skin van entrar a la pista i van muntar una mica de picabaralla però, afortunadament, tot va acabar bé.

• Quins són els moments més gratificants?

Sens dubte quan venen els nens i et porten alguna cosa o quan, simplement, se'n recorden de tu.

• Fa poc has estat avi d'una nena, l'Aina. Canvia la teva percepció dels nens?

Ser avi és una nova situació però no canvia la meua relació amb els nens. Ara bé, suposo que em servirà la meua experiència per tractar amb la nena, però com a avi la malcriaré, que és la meua feina.

• T'agradaria que vingués en aquesta escola?

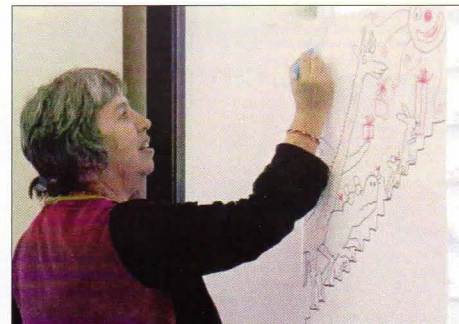
Sí que m'agradaria però és complicat perquè viu a Barcelona. Però seria una bona escola per a ella.

• Què representa per tu el Joan Maragall?

He viscut gairebé mitja vida aquí i per a mi és quelcom molt important.

• Vols donar algun consell als pares?

Sí, els vull demanar que a l'entrada vagin amb compte perquè un dia es faran mal si un nen cau i passen tots per sobre, cal controlar-los perquè no entrin tots de qualsevol manera ♦

Els nens i nenes no es podien creure que la persona que tenien al davant, la Marta Balaguer, era l'autora dels llibres que havien llegit.

...A llegir!

Aquest és l'objectiu de la comissió del projecte d'animació lectora. Tan senzill com difícil, arribar a que tots els nens i nenes es motivin per agafar un llibre i visquin la seva aventura...

Com?

Mostrant-los què hi ha darrera de tot llibre: una persona, una persona que pensa i escriu una història i fins i tot alguna vegada la dibuixa! i portant-la a l'aula perquè ens expliqui aquest procés i ens faci còmplices dels seus pensaments.

Tot això és el que s'ha anat realitzant aquest curs en els diferents nivells educatius, des de P3 fins 6è.

Com?

Els més petits (P3, P4 i P5) mitjançant una maleta plena d'històries, descobrint els contes que els relatava l'Aurora, la "contacontes", i que tots van escoltar bocadats.

Els nens i nenes de 2n no es podien creure que la persona que tenien al davant, la Marta Balaguer, era l'autora del munt de llibres que havien llegit, i que els anava mostrant tots els dibuixos originals i com feia per dibuixar i crear una història, on els colors són els protagonistes juntament amb Sant Cugat i les seves rodalies.

Moltes preguntes sorgien i totes van quedar aclarides, més d'una vocació es va despertar... I amb jocs els nois i noies de 5è i 6è van anar coneixent els diferents protagonistes dels llibres presentats i, per una estona, ells mateixos eren els protagonistes de les històries...serien capaços d'acabar-les?...

Poc a poc el projecte s'ha anat definint i completant, encara queda camí per fer però l'experiència de veure l'entusiasme de tots i el volum de llibres llegits (265 fins ara!) ens diu que anem per bon camí, i el fet de portar la il·lustradora o autor a l'aula ens fa sentir-los més propers i els fem una mica nostres, un record que ens queda per sempre més! ♦

Teresa Viladot.
Comissió d'Animació Lectora.

Visita a l'escola japonesa (ve de l'interior)

manualitats. A l'hora de marxar, els joves nipons van fer una passarel·la amb els braços. Amb aquesta visita els nens tornaven la visita que els nois japonesos van fer el curs passat a la nostra escola ♦

Els divendres, escacs

Les sessions d'iniciació als escacs han continuat aquest segon trimestre els divendres al migdia. Si durant el primer trimestre es van fer les sessions de presentació als diferents cursos, després de Nadal s'han constituït els diferents grups per tal de poder preparar les sessions en funció de l'edat i del nivell dels escaquistes. Aquesta iniciativa, que segueix l'exemple d'altres escoles de la nostra ciutat (alguna amb molts anys de pràctica en aquest

esport) ha aconseguit atraure entre 30 i 40 nens, dels diferents cursos de primària, i està dirigida pel Jaume Rios, un estudiant d'Enginyeria Industrial que actualment col·labora amb diferents centres com a monitor d'escacs, un esport que l'apassiona des que era ben petit.

Rios opina que hi ha entre els alumnes alguns que potencialment poden ser bons escaquistes. Per aconseguir-ho, però, cal que practiquin de manera habitual, no únicament durant les sessions de l'escola sinó també a casa o amb els amics. Igualment seria recomanable que el projecte no acabés aquest curs sinó que continués en els propers anys, com ha succeït en el CEIP Pi d'en Xandri, on es juga a escacs des de fa uns vuit anys i han ajudat a una generació de nens de l'escola. En aquest sentit, considera que seria molt positiu que els instituts apostessin també pels escacs i continuessin la

tasca començada per l'escola i que també hi és present en algunes universitats (a l'UAB és una assignatura de lliure elecció). En Jaume Rios vol animar als indecisos perquè s'engresquin i s'acostin a la ludoteca per conèixer aquesta disciplina que requereix tàctica i estratègia però també paciència i temps per pensar en les jugades pròpies i alienes i és, sens dubte, un bon "oli" per fer rutllar el cervell ♦